

A TANÁR IS EMBER, DE NEM AZ A DOLGA

MISSION IMPOSSIBE

„Messze még a hajnal, három óra húúsz...” Ez az én napi indulóm, néha lekésem egy-két perccel, de három harminckor már készen állok a zászlófelvonásra a túlélő túrán, amibe szüleim írtak be még 60 évvel ezelőtt, és itt felejtettek.

A mai gyerek ezt már videón játssza a Real Escape Game-eken, ezért a valódi sikerélményt, a *„húzd, ki tudja, meddig húzhatod”* antidepresszánsát nem ismerik. Nem tudnak „ezek” semmit!

A három óra húúszot apámtól örököltem. Hja, van aki pénzt, van, aki rossz szokásokat.

Beírom az e-naplót, szerintem elsőként az országban, ellenőrzöm a youtube-on az órára szánt verset. Ma van a költészet napja, repesve várom Gátival a *Jónás könyvét*. Hogy mondja ez a fickó! Senki szebben magyarul – soha már. Boldogan nyugtázom, hogy a felvétel nem azzal a hülye tyúkkal kezdődik, aki férjével kipróbálta a 2 perces DNS-tesztet, sehol egy melltartós reklám, csak úgy in medias res Babits.

Időben érkezem, beállítom a felvételt, de nem indítom, nálunk immár hagyomány, hogy a költészet napján, minden óra elején nem irodalomszakos tanárok mondják el kedvenc versüket a sulirádióon

keresztül. Most épp a filozófiatanár biztat minket, hogy „Kopogtatás nélkül” beléphetünk hozzá. Jól mondja, ráhangolódunk a költészetre.

Beindítom, -tanám Jónást, de érzem, tudom, nem lesz hang. Persze, nem csodálkozom, hiszen minden órám így kezdődik, ugrik a gyerek, valamit varázsol, többnyire magic, de ma nem. Domos, miközben elpoénkodik azon, hogy most már kaphatna fizetést is a sulitól, megpróbálja összeszikkasztani, mint valami autótolvaj Babitsot a bemenettel, lemondóan végösszegez: reménytelen. Végül mobillal s hangszóróval sámánkodnak valamit, és íme lőn: „*És mondá az Úr Jónásnak...*”. És Domos látá, hogy ez jó. A cethal akcióig nem jutunk, elmegy az internet. Megint magic. Visszajön. És végleg el. (Ó boldog bakelites idők. Bidók, ha már Babits.) A 75. szonettel a kilencedikeseknél meg sem próbálom a játszmát, Dávid, a felelős sámán hiányzik. (A „fizetett” Suli Sámán ma beteg, egyébként sem ugrasztom óra közben. „Becsüljétek meg a rendszergazdákat /Nagyobbak ők, mint a hadvezérek.” Petőfi Sándor, 1847. április 11. Dunavecse)

Három óra húsz előtt húsz perccel Babett megkérdezi, hajlandó lennék-e egy 20 perces interjúra az érettségi projektjéhez. A téma: Diákok és digitális eszközök az órán, vagy valami ilyesmi. „*A dolgozó népet szolgálom*”, tehát elvállalom. Előtte majd beiratkozom néhány gyerekhez a Varázsló iskolába. Van, amit még nem tudtam ellesni tőlük. Remek dolog a net, már rajt’ van minden– ha van hozzá gyerek ingyen.

A gyerek is sámán, de nem az a dolga.